

ΕΛΛΗ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗ

FrauLa

Η ανθρωπότητα μπροστά στον πειρασμό

ΑΘΗΝΑ 2022

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Έλλη Αγγουράκη γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Είναι απόφοιτη της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και εργάζεται στο νομικό κλάδο. Έχει συμμετάσχει σε θεατρικές ομάδες, θεατρικά εργαστήρια και σεμινάρια. Αγαπά τη δημιουργική γραφή. Στη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής είναι η πρώτη της απόπειρα να γράψει για το θέατρο.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6973731610

Email: elli_195@yahoo.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2021 – Μάιος 2022) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη, Μάνο Κουνουγάκη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο *FrauLa- Η ανθρωπότητα μπροστά στον πειρασμό* της Έλλης Αγγουράκη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Περίληψη

2086. Το εργασιακό στρες στο δυτικό κόσμο μετά από χρόνια κι έρευνες, αποτελεί παρελθόν. Ένα μικρό και φθηνό αντί-στρες αρωματικό μπαλάκι σε σχήμα φράουλας καταφέρει να διώχνει το στρες κάθε υπαλλήλου με λίγα μόνο ζουλήγματα. Η εταιρία «FrauLa», κολοσσός με απύθμενα κέρδη παγκοσμίως, το έχει αποκλειστική της παραγωγή. Παρά τις διαπιστεύσεις ότι τηρεί κάθε προδιαγραφή περί σωστής και εύρυθμης λειτουργίας, οι εργάτες ζήτησαν χρωστούμενους δεδουλευμένους μισθούς. Αποκαλύπτεται ότι η «FrauLa» έχει το μονοπώλιο στην παραγωγή της μαγικής φράουλας, ενώ οι συνθήκες εργασίας είναι απάνθρωπες σε κάθε πόστο. Οι καταναλωτές σαμποτάρουν αρχικά το προϊόν, αλλά σύντομα το εργασιακό στρες επιστρέφει στη ζωή όλων καθιστώντας τους ευάλωτους να ενδώσουν στον φραουλένιο πειρασμό.

Πρόσωπα

Τέσσερις συντονιστές/managers

Το μεγάλο αφεντικό

Τρεις εργάτες

Παρουσιάστρια, Εργατολόγος, Ψυχολόγος, Ρεπόρτερ

Τρεις Άνθρωποι του πλήθους

1^η σκηνή

Σύγχρονος χώρος εργοστασίου παραγωγής της εταιρίας «FrauLa». Οι τέσσερις συντονιστές συζητούν όρθιοι για την επιτυχία της φράουλας-μπαλάκι ενάντια στο εργασιακό στρες και ταυτόχρονα κινούνται στο χώρο επιτηρώντας τους τρεις εργάτες στον χώρο παραγωγής.

Αρχισυντονιστής: Κύριοι συνάδελφοι, έχω να δηλώσω πως σας συγχαίρω και βασικά, μας συγχαίρω για την καταπληκτικότετη δουλειά και συνεργασία μας! Μπράβο μας!

Διευθυντής παραγωγής: Είμαστε άψογοι, πράγματι!

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Είμαστε οι καλύτεροί όλων! Ευχαριστούμε θερμά κύριε Αρχισυντονιστή για τα καλά σας λόγια, και με τη σειρά μου να εκφράσω και εγώ την ευγνωμοσύνη μου απέναντι σας, και απέναντι στο θαυμαστό συλλογικό μας έργο.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Συγχαρητήρια σε όλους! Είναι και δική μου χαρά εννοείται η συνύπαρξή μας και ακόμα μεγαλύτερη ευτυχία, όλη αυτή η επιτυχία που βιώνουμε. Και ο κόσμος φυσικά που μας ανέδειξε, έτσι. Ο...(σκεπτικός) Πώς να το πω; Ο ηλίθιος αυτός κόσμος θα πω!

Διευθυντής Παραγωγής: (με σιγουριά) Ο Πανηλίθιος κόσμος θες να πεις! Ξεστόμισε το, μη το φοβάσαι!

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Όχι-όχι, δε το φοβάμαι καθόλου! Παν- ηλίθιος! Έχεις απόλυτο δίκιο αγαπητέ μου συνάδελφε. Και τι αστείο, να μας αναδεικνύει ένας τόσο ηλίθιος κόσμος.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Μα είναι τραγελαφικό..χρόνια έρευνες, μελέτες και σπουδές, κι από την άλλη γιόγκα, αβοιάντο, βαλεριάνες και δεν ξέρω κι εγώ τι, για να καταλήξουν να ηρεμήσουν τα τσάκτρα των αθών αυτών και συνάμα εργασιομανών ανθρώπων επειδή απλά, εμφανίστηκε ένα μικρό αρωματικό λαστιχένιο σε σχήμα φράουλας μπαλάκι, που όταν το ζουλάς σου διώχνει το στρες.

Αρχισυντονιστής: Το αντί-στρες μπαλάκι μας, η «fraulitsa» μας! Είναι απίστευτο, άξιο θαυμασμού, αυτοθαυμασμού για να είμαστε κι ακριβείς αν το

καλοσιεφτούμε κιόλας. Ποιος να μας το λέγε! Τόση μεγάλη επιτυχία, τόσα κέρδη, τόση δόξα και φήμη από κάτι τόσο δα μικρό.

Διευθυντής παραγωγής: Ε και συ τώρα, τι ποιος να μας το λέγε;! Αφού μας το έλεγε. Ξανά και ξανά μάλιστα. Ο ένας, ο μοναδικός, ο πρώτος των πρώτων, ο καλύτερος όλων, το μεγάλο μας αφεντικό, το πιο πετυχημένο αφεντικό του κόσμου! Το μεγάλο αφεντικό που πίστεψε στο μικρό αντί-στρες μπαλάκι.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Αυτό ξαναπές το! Η έμπνευση αυτής της ιδέας, η ιδιοφυία μας, η κινητήρια δύναμή μας, το αστέρι της «FrauLa», η ίδια η «FrauLa»! Το επεσήμανε συνεχώς άλλωστε, πως, αυτό το μικρό αρωματικό λαστιχένιο φραουλί μπαλάκι θα κατακτήσει τον πλανήτη! Και έτσι και έγινε. Χρωστάμε πολλά στο μεγάλο μας αφεντικό.

Ταυτόχρονα στον χώρο υπάρχουν οι τρεις εργάτες που αφοσιωμένοι εργάζονται μηχανικά και σιωπηλά στην παραγωγή της «FrauLa».

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Φυσικά και του χρωστάμε πολλά, και στους εαυτούς μας χρωστάμε πολλά και στο μπαλάκι μας χρωστάμε πολλά, αλλά ...επιτρέψτε μου κύριοι να πω... πως και σ' αυτούς εδώ χρωστάμε πολλά. *(κινείται προς τους 3 εργάτες)*

Διευθυντής παραγωγής: Σε ποιους εδώ; Σ' αυτά τ' ανόητα και ασήμαντα εργατικά ανθρωπάκια; *(δείχνει τους 3 εργάτες)* Ας γελάσω. *(γελάει απαξιωτικά)*

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Συνάδελφε, μου έρχεται να γελάσω και εγώ με αυτή σας την απεύθυνση στο εργατικό δυναμικό αυτού του εργοστασίου. Να καταλάβω το χρέος απέναντι στο μεγάλο μας αφεντικό, να καταλάβω και το χρέος απέναντι στους εαυτούς μας και την αντί-στρες μπαλίτσα μας τη «fraulitsa». Αλλά χρέος και αναφορές σ' αυτούς εδώ; Εγώ είχα ξεχάσει ότι υπήρχαν κιόλας.

Διευθυντής παραγωγής: Παρομοίως.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Κι όμως υπάρχουν, κοιτάξτε τους-πόσο αφοσιωμένοι είναι, τι σύστημα έχουν, πώς κινούνται τα χέρια τους, πως δε σηκώνουν το βλέμμα τους, πώς στέκονται τόση ώρα όρθιοι στα πόδια τους. Κι όμως είναι συνεχώς σκυφτοί. Δε μιλάνε, δε γελάνε, δεν ανασαίνουν. Μόνο

δουλεύουν, δουλεύουν και σωπαινουν. Σαν τα ρολόγια, σαν τους λεπτοδείκτες στα ρολόγια, τακ-τακ να προλάβουν τον χρόνο, δίχως φωνή, μόνο με κάποιο πόνο.

Αρχισυντονιστής: (τον διακόπτει) Α σαν να μη μας τα λες καλά εσύ, μάλλον έχεις ζαλιστεί από την επιτυχία συνάδελφε κι άρχισες τις ασυναρτησίες. Μπράβο όμως παρατηρητικότητα. Ούτε εγώ δεν τους είχα προσέξει τόσο, που είμαι και ο Αρχισυντονιστής.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Λέγεται παραγωγικότητα! ΠΑ-ΡΑ-ΓΩ ΠΙ-ΚΟ-ΤΗ-ΤΑ καλοί μου, καμία παρατηρητικότητα εκ μέρους μου και καθόλου ασυναρτησίες. Τα εργατικά τους χέρια όμως κοντεύουν να πάρουν το κόκκινο χρώμα της αρωματικής μας μπάλας από το τόσο που δουλεύουν. Εγώ, το αριστερό χέρι του διευθυντή παραγωγής μας, δεν έχω τέτοια κόκκινα, ροζιασμένα χέρια. Τούτων 'δω κοντεύουν να σιάσουν.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Να τους σιάσουν. Βεβαίως και να τους σιάσουν, δε κατάλαβα, να ζοριστούν να πιεστούν, να σιάσουν. Μέχρι τότε όμως βλέπουμε. Για την ώρα, ας συνεχίσουν να εργάζονται όπως λες, τόσο αποδοτικά και παραγωγικά, και μέχρι να σιάσουν τα χέρια τους έχουμε ου..μπόλικο καιρό και χρόνο. Τώρα πρέπει να γευτούμε μέχρι τελικής πτώσης την επιτυχία μας!

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Μη σιάσουν και οι ίδιοι σκέφτομαι κάποια στιγμή και σχολάσει η γεύση της επιτυχίας.

Διευθυντής παραγωγής: Μη μας ξενερώνεις τώρα. Είναι και τόσο γλυκιά η γεύση αυτής της επιτυχίας που θέλω να γαργαλάει τον ουρανίσκο μας για πάντα. Εξάλλου δεν σιάνε αυτοί, σιγά μη τους λυπηθούμε κιόλας, μόνος σου το είπες εξάλλου. Παραγωγικότητα. Όσο έχεις Παραγωγικότητα, δε σιας. Και αυτοί καλά το πάνε. Επομένως, ώρα να γιορτάσουμε την Παραγωγικότητα. Γιατί παραγωγικοί εργάτες, σημαίνει επιτυχημένοι προϊστάμενοι και επιτυχημένοι προϊστάμενοι ισούνται ευτυχισμένα αφεντικά! Τόσο απλό!

Αρχισυντονιστής: Και ευτυχισμένα αφεντικά είναι αυτονόητο πως σημαίνει ανεπανάληπτα εταιρικά πάρτι. Το μεγάλο μας αφεντικό με έχει ήδη ενημερώσει, πως αυτή την ώρα στο γραφείο του λαμβάνουν χώρα οι ετοιμασίες

για τη διοργάνωση του δικού μας πάρτι, και ξέρετε πόση εμμονή έχει το αφεντικό μας με το να είναι όλα στην εντέλεια, κάθε λεπτομέρεια.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Ε τότε τι περιμένουμε κύριε Αρχισυντονιστή και συνάδελφοι; Ας σπεύσουμε στο γραφείο του να συνδράμουμε Το μεγάλο μας αφεντικό..., καθόμαστε και ασχολούμαστε με το ανόητο εργατικό δυναμικό τόση ώρα. Το αξιολογήσαμε. Δε μιλάνε, δε γελάνε, σαν τους λεπτοδείκτες πάνε. Όλα καλά, όλα σε ρυθμό και τάξη.

Διευθυντής παραγωγής: Συμφωνώ, πολύ το κουράσαμε με τούτους εδώ. Αριστερό μου χέρι μας ακολουθείς και εσύ! Φύγαμε για γραφείο μεγάλου αφεντικού, θα είναι μες τον ενθουσιασμό.

Και οι 4 αποχωρούν από τη σκηνή.

2^η σκηνή

Γραφείο μεγάλου αφεντικού. Αρχικά μόνο, συνομιλεί με κάποιον για τη διοργάνωση του εταιρικού πάρτι για τον εορτασμό της επιτυχίας της πατέντας του και της εξαφάνισης του εργασιακού στρες. Έπειτα μπαίνουν οι μάννατζερ.

Το μεγάλο αφεντικό: Ναι φίλτατε, σου το λέω.. τέτοια επιτυχία δεν ξανάγινε στα χρονικά. Έχω μόλις ετοιμάσει και τα δελτία Τύπου να σταλούν παντού. Να μαθευτεί απ' άκρη σ' άκρη. Να βουίξει ο τόπος καλέ μου. Η «fraulitsa», η γλυκιά μου αυτή μικρή αρωματική μπαλίτσα, το «παιδί» μου (την κρατάει στο χέρι του και τη ζουλάει) κατέκτησε το σύμπαν. Ξέρεις τι σου είναι όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι, οι υπάλληλοι να μην έχουν άγχος; Γλίτωσα πόσα αφεντικά από υστερικούς και στρεσαρισμένους υπαλληλίσκους! Λίγο είναι αυτό φίλτατε; Σου το λέω εγώ καλέ μου. Καθόλου λίγο και γι' αυτό πρόπον είναι να διοργανωθεί και το κατάλληλο εταιρικό πάρτι! Τέτοια επιτυχία δεν ξανάγινε σου λέω. Ναι-ναι όπως τ' ακούς! Όλοι οι καλοί φίλοι και όλες οι καλές μου φιλενάδες θα γιορτάσουμε μαζί! Να κανονίσω και την περιποίηση μου να θυμηθώ, τόσο με απασχολούν που ένα μασάζ, ένα μανικιούρ-πεντικιούρ δεν έχω προλάβει να κλείσω και δεν γίνεται να βγω έτσι απεριποίητο όπως-όπως στους εκλεκτούς μου καλεσμένους. Φυσικά και τα ρούχα, να φορέσω τα καλύτερά μου ρούχα, όπως πάντα. Ο κόσμος άλλωστε θα διψάει για κουτσομπολιό και δε θέλω να αφήνω περιθώρια σε κανένα, ούτε και χώρο σε ανόητα σχόλια.

Ταυτόχρονα ακούγεται να πλησιάζουν προς το γραφείο του οι μάννατζερ. Ρυθμικά τραγουδούν:

Μεγάλο αφεντικό.

Μεγάλο αφεντικό.

Ήρθαμε να δούμε Το αφεντικό!

Τα σάλια μας ν αφήσουμε Στο αφεντικό!

Το πάρτι να οργανώσουμε.

Τη «FrauLa» να διαδώσουμε.

Τον κόσμο να ενώσουμε.

Το αίμα τους να σώσουμε.

Ζητώ Αφεντικό!

Χαίρε Αφεντικό!

Το μεγάλο αφεντικό: Μα τι φωνές είναι αυτές εκεί έξω; Και τους έχω πει, γύρω από το χώρο όπου βρισκομαι δε θέλω να ακούω τον παραμικρό θόρυβο. Ούτε ανθρώπινη ανάσα. Ακούς; Τώρα έρχονται να διακόψουν αυτή τη σοβαρή μας συζήτηση. Ποιος είναι επιτέλους;

Αρχισυντονιστής: Χαίρε καλό μας αφεντικό! Συγγνώμη που διακόπτουμε, αλλά δεν γινόταν να περιμένουμε άλλο. Έχει φτάσει η ώρα του εορτασμού!

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Ανυπομονούμε αφεντικό και ήρθαμε να συνδράμουμε στη διοργάνωση του εταιρικού πάρτι, και γενικότερα να βοηθήσουμε όπου χρειαστεί. Κάνε μας ό,τι θες. Το ξέρεις άλλωστε πως είμαστε στις υποταγές σου.

Διευθυντής παραγωγής: Είμαστε όλοι, σύσσωμοι στη διάθεσή σας!

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Στη διάθεσή σας!

Το μεγάλο αφεντικό: Και τι περιμένετε τώρα να σας πω; Να σας συγχαρώ; Αυτονόητο είναι πως είστε στη διάθεσή μου, αυτό έλειπε. Η οποία διάθεσή μου είναι και εξαιρετικά ανεβασμένη όπως καταλαβαίνετε. Θα ήταν και ακόμα καλύτερη αν βέβαια δεν με διακόπτατε με τις ανόητες βοές σας. Αλλά έχε χάρη που δεν θα αφήσω τίποτα να χαλάσει την ικανοποίηση, τη δύναμη και αισιοδοξία που διατρέχουν τον οργανισμό μου αυτή τη στιγμή. Εσείς, είναι το λιγότερο βέβαιο, πως ξέρετε πολύ καλά τι πρέπει να κάνετε, οπότε φεύγετε και στρώνετε να οργανωθούν όλα. Με την αφοσίωση και δουλικότητα που σας χαρακτηρίζουν, όπως κάνετε πάντα.

Διευθυντής παραγωγής: Σύμφωνοι! Πείτε μας όμως έχετε κάποια ιδιαίτερη προτίμηση σε κάτι;

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Ναι μήπως ορέγεστε κάτι πολύ συγκεκριμένο; Κάτι που για την ώρα δεν μπορούμε να φανταστούμε πως θα θελήσετε;

Το μεγάλο αφεντικό: Ορέγομαι να με αφήσετε στην ησυχία μου. Ορέγομαι κέρδη και πλούτο. Επίσης έχω όρεξη για άπλετο φαγητό, βρείτε και φέρτε όλο το φαγητό που πωλείται. Έχω όρεξη και για κρασί. Ξέρετε τι κρασί, το γνωστό, από αίμα. Και μη ξεχάσετε και χρυσά καπελάκια πάρτι, και μπαλόνια σε χρυσό. Θέλω να λουστώ χρυσό, το χρώμα του πλούτου. Καταλάβετε;

Αρχισυντονιστής: Και με το παραπάνω.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Θα γίνουν όλα όπως το επιθυμείτε καλό μας αφεντιό! Πάντα στις υπηρεσίας σας και υπάκουοι στις ορέξεις σας.

Αποχωρούν τραγουδώντας:

Κρασί

Κρασί

Να φέρουμε κρασί

Κρασί από Αίμα

Από Αίμα

Και Χρυσό,

Χρυσό Στέμμα

Χρυσό Αίμα.

3^η σκηνή

Εταιρική κουζίνα-εστιατόριο. Μεγάλη τραπεζαρία με στρογγυλό τραπέζι. Γεύμα-πάρτι. Υπάλληλοι της εταιρίας και εργάτες του εργοστασίου όλοι μαζί στο χώρο γιορτάζουν με αφορμή τα κέρδη της εταιρίας.

Το μεγάλο αφεντικό: Την προσοχή σας παρακαλώ πολύ! Εταίροι, μάνατζερ και εργάτες μου, έφτασε η ημέρα που όλοι περιμέναμε! Ο εορτασμός της γιγαντιαίας επιτυχίας, που την εμπνεύστηκα φυσικά εγώ. Σύσσωμη όμως σήμερα η «FrauLa», γιορτάζει την επιτυχία της μπαλίτσας, της «fraulitsas» μας! Εις υγεία!

Χειροκροτήματα, επιφωνήματα..

Αρχισυντονιστής: Γεια μας καλό μας αφεντικό! Ελπίζω όλα τα ποτήρια να είναι γεμάτα.

Το μεγάλο αφεντικό: Αλίμονο αν δεν είναι όλα γεμάτα. Γι' αυτό είμαστε εδώ σήμερα, για το φαγητό και κυρίως για το άφθονο κρασί. Δε θέλω να βλέπω ποτήρια άδεια ή μισογεμάτα. Το πιο περιζήτητο κρασί σας προσφέρω μαζί με το πιο ανεπανάληπτο γλέντι όλων των εποχών!

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Γεμίστε τα ποτήρια σας κρασί, κρασί αιματί.

Διευθυντής παραγωγής: Κρασί που βγήκε από το δικό μας αίμα!

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: *(Απευθυνόμενος στο κοινό)* Ναι δεν είναι ψέμα! Μη σας παραξενεύει δηλαδή φίλοι μας! Το φέραμε εμείς, με ιδρώτα και αίμα, κοπιάσαμε πολύ, αυτή όμως είναι ταυτόχρονα και η ανταμοιβή!

Το μεγάλο αφεντικό: Γεμάτα, γεμάτα ποτήρια να βλέπω! Δικό σας αίμα είναι! *(σηκώνει το δικό του γεμάτο ποτήρι)* Ορίστε δείτε το, χαρείτε το, θαυμάστε, απολαύστε το, πιείτε το και ελάτε να κάνουμε μια πρόποση στην υγεία μου!

Αρχισυντονιστής: Εσένα μόνο βλέπουμε καλό μας αφεντικό, τι καλό που είσαι εσένα θαυμάζουμε, που έχεις τέτοιες επιχειρηματικές επιτυχημένες ιδέες πάντα, για εσένα χαιρόμαστε να δουλεύουμε, εσένα θέλουμε να γιορτάζουμε!

Διευθυντής παραγωγής: Η μεγαλύτερη γιορτή, να σε απολαμβάνουμε όλοι μαζί!

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Ναι με το κρασί το αιματί, και τους εργάτες σου εδώ, το μόνο που έχω να πω είναι πως τέτοιο αφεντικό είχα τουλάχιστον κάνα αιώνα να δω.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Συμφωνώ! Μεγάλο μας αφεντικό είσαι ότι καλύτερο μπορούσα να φανταστώ. Θυμάμαι πόσο μεγάλη ήταν η χαρά μου όταν προσλήφθηκα στην εταιρία σου.

Το μεγάλο αφεντικό: Εννοείς όταν αποφάσισα να σε δεχτώ ως γνωστό και έμπιστο άτομο, συστημένο από τον θείο σου, τον επίσης μεγάλο επιχειρηματία παραγωγής και πώλησης μπιζελιών. Μη ξεχνιόμαστε πάνω στο γιορτινό κλίμα.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Φυσικά, έχεις απόλυτο δίκιο καλό μου αφεντικό. Παράλειψή μου, ξέρεις είναι τόσα τα χρόνια εδώ πια, να παραδεχτώ ενώπιον όλων σας μάλιστα ότι μπορεί ο άλλος να είναι ο θείος μου, αλλά το αφεντικό μας σε αφεντικότητα και αυθεντικότητα είναι Κορυφή, δεν το ξεπερνάει κανείς. Όπως και ν' έχει λοιπόν, η πρόσληψη μου εδώ στη «FrauLa» ήταν ό,τι καλύτερο μου συνέβη και τώρα είμαι τόσο ευγνώμων που βιώνουμε μαζί αυτή την επιτυχία.

Αρχισυντονιστής: Αυτό σου έλειπε δεξί μου χέρι, να μην ευγνωμονείς κιόλας, βλέπω όμως ξεχνάς. Ξεχνάς τον θείο σου που σ' έστειλε εδώ, ξεχνάς και εμένα που σ' ανέδειξα. Εγώ όμως δεν ξεχνώ ποτέ τη χαρά που έκανες μαθαίνοντας πως στην εταιρία αυτή σου πίνουν το αίμα!

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Εσένα καλέ μου, παντοτινό μου συνοδοιπόρο δε σε ξεχνώ ποτέ και το ξέρεις, μη κάνεις παράπονα τώρα μέρα γιορτής..., και αλίμονο ξεχνιέται τέτοια χαρά;! Αναγεννιέσαι όταν σου πίνουν τα αίμα! Τροφοδοτείς τα αφεντικό σου και έπειτα σε τροφοδοτεί και εκείνο! Πώς να μη χαίρεσαι, πώς να μη πετάς στα σύννεφα, να όπως και σήμερα. Δείτε τους όλους αυτούς, δείτε μας όλους εμάς πόσο όμορφα νιώθουμε, πόσο πολύ θα αναζωογονηθούμε μετά από όλα αυτά τα ποτήρια αίμα.

Διευθυντής παραγωγής: Και πόσο μακριά θα φτάσει αυτή μας η επιτυχία!! Να ζήσει η «FrauLa», να ζήσουμε και εμείς, κι ας είναι η θυσία μας να δίνουμε λίγο από το αίμα μας.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Ε όχι και θυσία κύριε διευθυντά. Νιώθετε πως κάνετε κάποια θυσία; Συγγνώμη κιόλας για το θάρρος, αλλά από όσα λέγονται πρόκειται περί αυθόρμητης προσφοράς αίματος, με χαρά και ενθουσιασμό από όλο το προσωπικό.

Διευθυντής παραγωγής: Χα...! Μάλλον έχει ήδη αρχίσει να με πειράζει το κρασί.. συγχωρέστε με απορώ και εγώ με τον εαυτό μου.. η λέξη θυσία είναι για τους δειλούς ή μάλλον τους τεμπέληδες, εγώ τι θυσίασα για να είμαι εδώ μέσα; τίποτα! Είναι χαρά μας η ανιδιοτελής προσφορά μας σε αίμα!

Το μεγάλο αφεντικό: Διευθυντή παραγωγής, χαιρομαι που επανήλθες στις εργασιασικές σου ρυθμίσεις! Γιατί προς στιγμήν και στο άκουσμα τις λέξης θυσίας σαν να ένιωσα μια ηλεκτροπληξία πάνω στο κέφι μου. Τι ασυναρτησίες αράδιασες μου λες; Ευτυχώς που δεν είμαστε σε κάποιο meeting αλλά σε πάρτι και δεν θέλω να χαλάσει η ωραία ατμόσφαιρα! Με εξιτάρει αυτή η ωραία ατμόσφαιρα, είναι ηδονική. Καμία θυσία εδώ μέσα.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Εδώ μέσα άλλωστε είναι σαν το σπίτι μας. Θυσιάζεις που πάς σπίτι σου; Όχι. Κι έτσι απλά δεν θυσιάζεις ούτε όταν πας σε τούτη εδώ τη δουλεία σου.

Το μεγάλο αφεντικό: Ευτυχώς... Το αριστερό σου χέρι είναι στα συγκαλά του σήμερα και μας τα λέει ωραία!

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Δικά σου λόγια είναι αφεντικό μας!

Αρχισυντονιστής: Δικά σου λόγια, λόγια και πράξεις που μας έκαναν να αγαπήσουμε την εταιρία και να οδηγηθούμε στην επιτυχία.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Στην πιο ανεπανάληπτη και κερδοφόρα επιτυχία που συνέβη ποτέ σε εταιρία!

Το μεγάλο αφεντικό: Έ βέβαια! Μπράβο που τα θυμάστε, τα αναπαράγετε, τα ακολουθείτε! Μπράβο που είστε εδώ, μπράβο που είναι όλοι εδώ! Να δείτε αυτά τα καλά εργατάκια μας τι ήσυχα και όμορφα που είναι. Τι ανέμελα και ταπεινά τρώνε το κερασμένο φαγάκι τους συνοδεία με το αιματί κρασάκι(απευθυνόμενος στους εργάτες που στέκονται σε διπλανό τραπέζι). Στην υγεία και τη δική σας, μη ξεχνιόμαστε, είναι άλλωστε και η πιο πολύτιμη εδώ μέσα!

Τσουγκρίζουν όλοι τα ποτήρια μεταξύ τους. Το πάρτι τελειώνει.

4^η σκηνή

Το πάρτι έχει τελειώσει. Επόμενη μέρα. Διάδρομος Νοσοκομείου αρχικά. Ο εργάτης Νο 3 μιλάει στο τηλέφωνο. Επιστροφή του Νο 3 στο χώρο παραγωγής του εργοστασίου. Συνειδητοποίηση πως όλοι οι εργαζόμενοι είναι απλήρωτοι εδώ και μήνες κάτι που δεν το έχει αντιληφθεί κανένας τους.

Εργάτης Νο3: *(ανήσυχος, απευθυνόμενος στο τηλέφωνο αλλά ουσιαστικά απευθύνεται στο κοινό) Ακούς; Παιδί μου. Παιδί μου, χρειάζεται αίμα. Έπαθε κάτι. Πρέπει βρω αίμα. Γιατρός είπε δώσω δικό μου, όμως λέει δεν έχω(παύση). Έτσι είπε. Δε κατάλαβα. Πως δεν έχει αίμα; Χθες στο πάρτι, το σώμα μου χθες... γεμάτο αίμα. Παιδί μου πεθαίνει. Παιδί θέλει αίμα. Εγώ, όχι. Δεν έχω δώσω (παύση). Πάω εργοστάσιο. Ναι. Μόνος εγώ, εγώ και παιδί μου. Κανείς άλλος (παύση). Αφήσω παιδί νοσοκομείο. Ναι...*

Ο Νο 3 επιστρέφει στο χώρο παραγωγής του εργοστασίου. Εκεί βρίσκει τους άλλους δυο στα πόστα τους.

Εργάτης Νο3: Γεια. Έχετε αίμα;

Εργάτης Νο1: Έχουμε.

Εργάτης Νο2: Γιατί να μην έχουμε; Τι ρωτάς;

Εργάτης Νο3: Εγώ όχι. Δεν φτάνει.

Εργάτης Νο1: Τι; Πως δε φτάνει; Για ποιο πράγμα δε φτάνει;

Εργάτης Νο2: Πας καλά; Χθες στο πάρτι μας γέμισε ο άλλος τόσο αίμα!

Εργάτης Νο3: Δικό μου δε φτάνει. Δεν έχω αίμα. Νοσοκομείο γιατρός είπε δώσω για παιδί μου αίμα και δεν έχω!

Εργάτης Νο1: Τι νοσοκομείο; Τι αίμα; Ποιο παιδί; Έχεις παιδί; Τι έπαθε το παιδί;

Εργάτης Νο3: Παιδί μου άρρωστο, πεθαίνει. Θέλει αίμα. Γρήγορα!

Εργάτης Νο1: Είδες την αντλία σου;

Εργάτης Νο3: Ναι. Τίποτα, λίγο. Μόνο τώρα, για να ζήσω λίγο. Όχι να ζήσει και παιδί.

Εργάτης Νο1: Σιατά! Νο 2 οι δικές μας αντλίες αίματος;

Εργάτης Νο2: Αυτό κοιτάω μόλις. 20% έχει η δικιά μου, δεν θυμάμαι τον δικό σου κωδικό να δω.

Εργάτης Νο1: Νο1. Το όνομα μας.

Εργάτης Νο2: Εσύ είσαι ο Νούμερο 1 δηλαδή; Μπερδεύομαι με αυτό το χάλι. Νουμεράκια όλοι, δίχως όνομα δίχως αξία, απλά νούμερα. Αι στο διάολο και με αυτό.

Εργάτης Νο1: Ναι εγώ είμαι ο 1. Αλλά τώρα αυτά που λες δεν έχουν σημασία. Σημασία έχουν τα ποσοστά αίματος στις αντλίες μας. Υποτίθεται έγινε η ανατροφοδότηση, ο Νο3 δεν έχει λείει τίποτα σχεδόν, εσύ 20%, εγώ;

Εργάτης Νο2: Και εσύ τα ίδια. 20%.

Εργάτης Νο1: Αδύνατον, δε γίνεται να συμβαίνει αυτό. Λογικά έτσι είναι και στους υπόλοιπους εργάτες. Εξαιρετικά χαμηλά τα ποσοστά μας. Ίσα-ίσα προλαβαίνουμε να ζήσουμε λίγο. Και σ αυτό το λίγο, πρέπει να μάθουμε τι έχει συμβεί και να πάρουμε το αίμα μας πίσω.

Εργάτης Νο3: Γιατρός είπε αίμα δικό μας λεφτά αφεντινού, αλλά δεν κατάλαβα.

Εργάτης Νο2: (Σοκαρισμένος) Τι είπε; Κατάλαβα εγώ! Δεν μας έχει πληρώσει! Αυτό σημαίνει αυτό που είπε ο γιατρός.

Εργάτης Νο1: Έχει δικιο ο Νο2, και ο γιατρός. Οι αντλίες αίματος μας γεμίζουν μόλις μπει ο μισθός μας. Ξεγελαστήκαμε χθες, με το πάρτι. Νομίσαμε πως η ανατροφοδότηση αίματος γεμίζει και την αντλία μας.

Εργάτης Νο2: Αλλά μάλλον γεμίζει μόνο τη δική του.

Εργάτης Νο3: Και μετά πολλή δουλειά μας για επιτυχία του, κούραση, άδεια μπουκάλια αίμα μας...

Εργάτης Νο1: Ναι αυτό συμβαίνει Νο3, μας εξάντλησε, μας ξεζούμισε τόσες ώρες και μέρες να φτιάχνουμε το μπαλάκι όλη μέρα και όλη νύχτα με τα χέρια μας και το μυαλό μας σε εγρήγορση. Ήρθε η επιτυχία χάρη στη δουλειά μας, και γιορτάσαμε χθες και ξεχάσαμε την κούραση μέσα σ αυτό το εύθυμο και εορταστικό κλίμα.

Εργάτης Νο2: Τι κάνουμε τώρα όμως; Το παιδί του πεθαίνει.

Εργάτης Νο1: Πρέπει να δούμε τι γίνεται και με τους υπόλοιπους εργάτες της «FrauLa». Αν έχουν πληρωθεί, αν έστω κάποιος έχει να δώσει αίμα να σώσει το παιδί. Στείλε μήνυμα σε εκείνη την καθαρίστρια που είναι μαζί μας και μας τα λέει όλα.

Εργάτης Νο3: Δεν έχει κανείς αίμα.

Εργάτης Νο2: Έστειλα ήδη. Είμαστε απλήρωτοι μήνες λέει. Όλοι, και οι συντονιστές. Μόνο που αυτοί έχουν ακόμα ένα ποσοστό 60% αίμα στις αντλίες τους. Το έμαθαν στο συνεργείο καθαρισμού μόλις ήρθαν να καθαρίσουν από το πάρτι. Είναι και εκείνοι σοκαρισμένοι και εξουθενωμένοι και δεν πρόλαβε να με ενημερώσει. Δεν πλήρωσε κανέναν μας το μεγάλο αφεντικό εδώ και καιρό. Δεν καταλάβαμε τίποτα, γλεντούσαμε. Μας γλέντησε δηλαδή κανονικά. Το μεγάλο μας αφεντικό! Άντε τώρα να βρούμε πάλι εμείς τι θα κάνουμε.

Εργάτης Νο3: Σώσουμε παιδί μου, σε παρακαλώ.

Εργάτης Νο1: Αυτό οπωσδήποτε αλλά πώς; Πρέπει να συντονιστούμε όσο καθόμαστε τόσο χάνουμε χρόνο και στο μεταξύ έχει βουίξει ο τόπος με την επιτυχία της μπαλίτσας και την ευστροφία και καλοσύνη του αφεντικού μας. Εμείς πρέπει κάτι να σκεφτούμε. Να σωθεί το παιδί.

5^η σκηνή

Χώρος εργοστασίου/ παραγωγής, οθόνη τηλεόρασης, δελτίο ειδήσεων. Τίτλοι ειδήσεων.

Παρουσιάστρια: Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας. Είναι το αποφινικό δελτίο ειδήσεων «Νέα και παραπληροφόρηση της ημέρας». Πρώτη είδηση για ακόμη μια εβδομάδα παραμένει η «FrauLa», η εταιρία κολοσσός, η εταιρία που έμελλε να δώσει τη λύση στο χρόνιο και μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει μέχρι και σήμερα, το 2086, κάθε πολίτης του σύγχρονου δυτικού κόσμου. Το εργασιακό στρες. Η «FrauLa» και το προϊόν «fraulitsa» κατάφεραν με ένα απλό ζούληγμα να εκπέμπουν αρωματικά κύματα φράουλας και να ρουφάνε το άγχος, το εργασιακό άγχος στη στιγμή. Είναι συγκλονιστικό, φοβερά εκπληκτικό πως ένα μικρό μπαλάκι φράουλα μας έχει απαλλάξει όλους απ' αυτά που μας εμπόδιζαν να κοιμηθούμε τις νύχτες και να ξυπνήσουμε τις μέρες. Μαζί μας στο στούντιο για αναλύσεις, υπεραναλύσεων οι κύριοι «Εργατολόγος», «Ψυχολόγος» και η «Ρεπόρτερ» μας με τον παλμό του κόσμου ανά χείρας να συζητήσουμε για ακόμη μια φορά, τι είναι αυτό που έχει μαγέψει τα πλήθη και δεν ξεκολλάνε από τη μαγική φράουλα. Κύριε «Εργατολόγε» έχετε το λόγο.

Εργατολόγος: Είναι αδιανόητο αυτό που συμβαίνει κυρίες και κύριοι. Αιώνες των αιώνων, αγώνες των αγώνων, δικαστήρια, νομολογίες, έρευνες και μελέτες επί του θέματος, του εργασιακού θέματος καταλαβαίνετε... και έρχεται τώρα μια φράουλα μικρή να σώσει τη χώρα.

Συνεχίζει τραγουδιστά:

Ήρθε η ώρα.

Φράουλα σώζει τη χώρα.

Όλη την ώρα, φράουλα μέσα στη χώρα.

Ζουλάς και γελάς.

Φράουλα τώρα, φράουλα μόρα.

Ήρθε η ώρα.

Στρες από- χώρα.

Ψυχολόγος: Συγγνώμη που επεμβαίνω, αλλά είναι μαγικό. Ένας εργατολόγος να τραγουδάει. Ένας άνθρωπος που το επάγγελμά του αφορά τα εξαντλητικά επαγγελματικά ζητήματα των εργατών και των εργαζομένων και καταλαβαίνετε για πόσο φόρτο εργασίας μιλάμε, έρχεται εδώ σε ένα δελτίο ειδήσεων και τραγουδά.

Εργατολόγος: Βλέπετε δεν έχω κάτι άλλο να πω, μ' έχει ξεπεράσει. Είμαι κι ο ίδιος ένα ταπεινό θύμα της, ένας φανατικός όμως θαυμαστής της. Όπως οφείλω και τα επιστημονικά μου σέβη Στο μεγάλο αφεντικό, εργοστασιάρχη της «FrauLa» και εμπνευστή της «fraulitsa» διότι πρόκειται για πρότυπο εργοδότη, που σέβεται τόσο την εργατική νομοθεσία όσο και την αξία των εργαζομένων του. Ξέγνοιασα που λέτε, δεν με νοιάζει πλέον τι θα προλάβω να μελετήσω και πώς το νομικό μου σκεπτικό θα αναπτύξω, δεν έχουν σημασία αυτά. Ζω χαλαρός και απολαμβάνω τη φραουλί μπάλα μου.

Ψυχολόγος: Αυτή είναι η «fraulitsa». Ο μεσιέ «Εργατολόγος» είναι ένα τρανό παράδειγμα της επιτυχίας της, και του πως έχει κατακτήσει του πάντες. Ομολογώ και εμένα μαζί. Κατάφερε να εισχωρήσει βαθιά στη ψυχοσύνθεση μας, στο συλλογικό ασυνείδητό μας απλά αρωματίζοντας το. Η γλυκύτητα της εξάλειψε τα σκοτάδια μας και τις μαύρες μέρες. Είναι τόσο υπέροχο που όλοι είναι ήρεμοι που καταντά τολμών να πω και βαρετό. Βέβαια μπορεί τώρα να είμαστε όλοι ανέμελοι αλλά πόσο μόνιμο θα είναι αυτό;

Παρουσιάστρια: Πράγματι, το έχει προβλέψει αυτό η «FrauLa»; Κατάφερε να είναι τόσο μπροστά; Μπόρεσε να κερδίσει το μέλλον; Είναι ζητήματα που η επιστήμη και η κοινωνία θα πρέπει να σκεφτούν και να αναζητήσουν απαντήσεις. «Ρεπόρτερ» τι γίνεται έξω στο δρόμο, σε ακούμε.

Ρεπόρτερ: Η κοινωνία στου δρόμους που βλέπω και τριγυρνά και ρωτάω, κάθε άλλο παρά προβληματισμένη περί μέλλοντος δείχνει.

Παρουσιάστρια: Μπράβο, δώσε μας την ανταπόκρισή σου από το μέτωπο των ξέγνοιαστων πια πολιτών αυτού του τόπου. Δώσε μας τον παλμό τους.

Ρεπόρτερ: Είναι όλοι τόσο χαρούμενοι και όπως επισημαίνουν ζουν στο παρόν. Ζουν το τώρα τους, που αυτό κι αν είναι επιτυχία. Δίχως άγχη και σκοτούρες για το αύριο, και χωρίς έγνοιες για τα λάθη του χθες. Αν έχει να μας δώσει κάτι το ρεπορτάζ δρόμου για τη «FrauLa», είναι πως η φράουλα τώρα σε ζει στο τώρα. Πόσο σημαντικό αν το καλοσκεφτούμε με τους υπερταχύτατους ρυθμούς στους οποίους ήμασταν συνηθισμένοι να κινούμαστε.

Παρουσιάστρια: «FrauLa τώρα, στην ανέμελη ζωή με φόρα». Το σύνθημα των ημερών. Το τωρινό μας μότο.

Εργάτης Νο1: *(χαμηλώνοντας τον ήχο στην τηλεόραση)* Τα βλέπεις; Με τι ωραία λόγια μίλησαν όλοι αυτοί οι ειδικοί έτσι;

Εργάτης Νο2: Τα είδα και τ' άκουσα. Δεν είμαστε στην καλύτερη θέση με αυτό που συμβαίνει είναι γεγονός.

Εργάτης Νο1: Καλύτερη θέση; Πολύ χαλαρό σε βρίσκω, καταλαβαίνεις τι γίνεται; Το συνειδητοποιείς; Δεν ξεκολλάει αυτή η είδηση γι' αυτό το χαζό μπαλάκι από τα κανάλια πόσο καιρό τώρα, κι εσύ μου λες πως δεν είμαστε και στην καλύτερη θέση.

Εργάτης Νο2: Ναι ακριβώς, επειδή συνειδητοποιώ τι γίνεται και ότι προφανώς το να πάμε κόντρα σ αυτή την επιτυχία αποκαλύπτοντας ένα τέτοιο σκάνδαλο...

Εργάτης Νο1: Πιο σιγά ρε. Σκάνδαλο και αποκαλύψεις θα μας ακούσει κανείς και τότε θα σου πω εγώ. Πρέπει να το σκεφτούμε καλά.

Εργάτης Νο2: Τι να σκεφτούμε; Δεν έχουμε να σκεφτούμε τίποτα. Πρέπει να αναλάβουμε άμεσα δράση γιατί έχουμε ήδη καθυστερήσει πολύ.

Εργάτης Νο1: Πάψε, και κάνε πως δουλεύεις μη τυχόν και μας πάρει κανείς χαμπάρι. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί.

Εργάτης Νο2: Όχι, δεν θα πάψω καθόλου. Εσύ δεν είπες πως πρέπει να σωθεί το παιδί ε;

Εργάτης Νο1: Ναι φυσικά και πρέπει να σωθεί το παιδί.

Εργάτης Νο2: Τι διστάζεις λοιπόν;

Εργάτης Νο1: Δεν πρέπει να μας καταλάβουν, το καταλαβαίνεις; Ούτε να μάθει τίποτα Το μεγάλο αφεντικό και ταραχτεί. Το καταλαβαίνεις αυτό;

Εργάτης Νο2: Όχι τίποτα δεν καταλαβαίνω και δεν θέλω κίολας. Γιατί να μη ταραχτεί Το αφεντικό; Ας ταραχτεί. Τόση ταραχή πρόσφερε απλόχερα σε μας ας του δώσουμε και εμείς λίγη. Όλοι θα έπρεπε να ταραχτούν εδώ μέσα. Εκτός κι αν είσαι και εσύ ίδιος με αυτούς.

Εργάτης Νο1: Σταμάτα, σκάσε, φυσικά και δεν είμαι με αυτούς ούτε σαν κι αυτούς. Σε έπιασε τώρα το επαναστατικό σου.

Εργάτης Νο2: Όχι μόνο τώρα. Πάντα, απλά αυτή τη φορά το ποτήρι ξεχείλισε. Ο άλλος πεθαίνει, το παιδί του το ίδιο, σε λίγο κι εμείς. Το είπες πρώτος, πρέπει να σωθεί. Το παιδί. Δεν θα αφήσουμε το παιδί να πεθάνει.

Εργάτης Νο1: Κανείς δεν θα πεθάνει. Πόσο μάλλον το παιδί.

Εργάτης Νο2: Εύπνα λοιπόν κι έλα να σκαρώσουμε τώρα ένα σχέδιο, ο χρόνος είναι περιορισμένος. Όλοι εδώ πρέπει να συντονιστούν μαζί μας με έναν μόνο στόχο. Είμαστε εξαντλημένοι, επικίνδυνα εξαντλημένοι. Πρέπει να πάρουμε το αίμα μας πίσω, πριν να είναι αργά. Εσύ το καταλαβαίνεις αυτό;

Εργάτης Νο1: Αμέ. Αλλά έχουμε απέναντί μας τα θηρία, τα δελτία, την επιτυχία..

Εργάτης Νο2: Ναι και μπροστά μας έχουμε τη ζωή, κι αυτή επείγει, δεν θα σε περιμένει. Θα ξυπνήσεις μια μέρα κι η ζωή θα έχει φύγει. Αν μπορέσεις να ξυπνήσεις ξανά... Γι' αυτό στο λέω, έλα να σωθούμε.

Αποχωρούν από τη σκηνή.

6^η σκηνή

Χώρος εταιρείας/ αίθουσα συσκέψεων

Αρχισυντονιστής: (έξαλλος) Τα ζώα, τα τομάρια, ακουστέ τι πήγε και έπαθε ο άλλος, και τρέχουμε εμείς Κυριακάτικα να μαζέψουμε τα ασυμμάζευτα. Καταστραφήκαμε. Τι θα γίνει τώρα; Άχρηστες υπάρξεις.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Καλά τα λέω εγώ αλλά ποιος μ' ακούει; Τι τους θέλουμε εδώ; Σπίτια τους να πάνε να ησυχάσουμε. Δε θέλετε ντόπιο αίμα, μου θέλετε τους ξένους. Λες και είναι τίποτα πιο γκουρμέ ο Πακιστανός, ο Αλβανός κι ο άλλος από το Μπαγκλαντές... Πάρτε τα τώρα και να δω πώς θα το καλύψουμε από Το μεγάλο μας αφεντικό. Το καλό μας το αφεντικό.

Διευθυντής παραγωγής: Είναι πάντα το πιο φθηνό αίμα, γι' αυτό τους θέλαμε. Το ξέραμε όλοι αυτό, μαζί και εσύ. Μην αποποιείσαι τις ευθύνες σου.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Ακριβώς. Μαζί τα συντονίζουμε όλα και επίσης βλέπω μια χαρά θυμάσαι από πού προέρχονται κι ας μη σου αρέσει καθόλου.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Φυσικά, αναγκάστηκα να θυμηθώ και συνεχίζει να μη μου αρέσει η σιχαμερή καταγωγή τους. Πήγε και ψόφησε ο άλλος ο Νο3, Κυριακάτικα κιόλας. Ποιος πεθαίνει Κυριακές; Πέθανε και το παιδί του λέει, ποιο παιδί κι αηδίες, λες και έχει σημασία αν έχει παιδί ή και το ίδιο το παιδί. Είχε παιδί; Έχουν οικογένειες και ζωές αυτά τα ασήμαντα πλάσματα; Γαμώτο τους.

Αρχισυντονιστής: Έχουν και παρά έχουν, μου είναι ακόμα αδιάφορο όμως το τι είχαν και έχουν, ποιοι είναι και από πού.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Αυτό που μας νοιάζει πάντα είναι να έχουν χέρια.

Διευθυντής παραγωγής: Παραγωγικά χέρια. Εγώ σ' αυτό έδινα μόνο σημασία. Ταλαιπωρημένα ακροδάχτυλα, πρησμένα δάχτυλα, πληγές, ματωμένα χέρια.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Απολάμβανα και εξακολουθώ δηλαδή, να βλέπω τα χέρια τους να ζορίζονται, γιατί όσο πιο πολύ βασανίζονται τόσο πιο πολλά λεφτά θα φέρνουν. Απλά μαθηματικά. Και αυτό το βλέμμα τους, αυτό το γαμημένο βλέμμα απελπισίας στα μάτια τους, δήθεν να τους λυπηθείς, μα αντιριζώντας το θέλεις όλο και περισσότερο να τους βασανίσεις.

Διευθυντής παραγωγής: Για αυτό και το μεγάλο αφεντικό μας λατρεύει να τους πίνει το αίμα, είναι το προϊόν του βασανισμού τους. Ξέρει τι κάνει και ευτυχώς που ανά καιρούς μας δίνει κάποιες γουλιές κι εμάς. Δεν πρέπει να τον απογοητεύσουμε, δεν πρέπει να μάθει τίποτα. Αλλά άντε να δούμε πώς θα το καλύψουμε και πώς θα τον αντικαταστήσουμε.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Ουδείς αναντικατάστατος αγαπητοί συνάδελφοι, απλά θα φέρουμε ένα ακόμη νούμερο, σιγά, ίσως το ονομάσουμε και πάλι Νο3. Αφού πάντα απλοί αριθμοί ήταν και παραμένουν. Αριθμοί με χέρια.

Αρχισυντονιστής: Οι ηλίθιοι, τα σκουπίδια. Που ούτε και τους αναζητάει κανείς και πρέπει τώρα εμείς να βρούμε και αντικαταστάτη, αναπληρωματικό νούμερο. Μη και το καταλάβει το αφεντικό μας, τελειώσαμε. Όπως επίσης δεν πρέπει να το αντιληφθούν οι υπόλοιποι εργάτες κάτω στο εργοστάσιο..

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Σωστό, ειδικά οι εργάτες Νο1 και Νο2 που ήταν μαζί του διπλανοί στην ίδια σειρά παραγωγής δεν πρέπει να καταλάβουν την απουσία του.

Διευθυντής παραγωγής: Για μισό λεπτό. Αριστερό μου χέρι δεν είσαι τυχαία το αριστερό μου χέρι. Αυτός ο Νο3, το ψοφίμι, ο Πακιστανός, ήταν μόνος του εδώ σωστά; Αυτός και το παιδί του. Άρα όντως, δεν υπάρχει κανείς να τον αναζητήσει εδώ, γιατί κι από κει να τον αναζητήσουν τι θα βρουν; Τίποτα. Οι διπλανοί του μόνο δεν πρέπει να καταλάβουν ότι λείπει, αλλά σιγά τι θα καταλάβουν αυτοί οι βλάκες; Και τώρα που το σκέφτομαι, όπως σωστά είπες, όλα αυτά τα εργατάκια εδώ μέσα είναι απλά νούμερα.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Ναι απλά νούμερα. Τίποτα παραπάνω, τίποτα λιγότερο.

Διευθυντής παραγωγής: Και σ' εμάς εδώ ευτυχώς, υπάρχουν πολλά νούμερα στη δούλεψη του καλού μας αφεντιού. Οπότε ένας ίσον κανέννας. Μείον ένα νούμερο σημαίνει μείον κανένα νούμερο. Μην σκάστε καλοί μου συνεργάτες. Δεν χρειάζεται να αλλάξει τίποτα. Δεν άλλαξε τίποτα.

Αρχισυντονιστής: Χάσαμε απλά ένα.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Ένα ίσον κανένα.

Αρχισυντονιστής: Τι ανακούφιση. Εύγε για την συνειδητοποίηση! Γι αυτό είμαστε ομάδα, όταν θολώνει το μυαλό του ενός να το ξεθολώνει η καθαρή και λογική σκέψη του άλλου.

Διευθυντής παραγωγής: Επιστροφή στις δουλειές και τα πόστα μας λοιπόν. Σαν να μη συνέβη ποτέ κανέννας θάνατος εργάτη.

Αρχισυντονιστής: Λήξη σύσκεψης. Ένας ίσον κανέννας. Δεν συνέβη τίποτα. Υπέροχα!

7^η σκηνή

Χώρος εταιρείας/εργοστάσιο παραγωγής.

Ο εργάτης Νο2 ανήσυχος για την κατάσταση του αγνοούμενου εργάτη Νο3 βρέθηκε Κυριακή στην «FrauLa» και κρυφάκουσε όλη τη συζήτηση των συντονιστών. Ξημερώνει και ξεκινάνε οι βάρδιες. Κατεβαίνει στο χώρο του εργοστασίου παραγωγής και ενημερώνει σχετικά τους εργάτες.

Εργάτης Νο2: *(αναστατωμένος, λαχανιασμένος)* Το ήξερα, το είχα καταλάβει.

Εργάτης Νο1: Τι έγινε; Είσαι κατάχλωμος, μήπως χάνεις και άλλο ποσοστό αίματος;

Εργάτης Νο2: Όχι.

Εργάτης Νο1: Τότε τι έγινε ρε; Μίλα.

Εργάτης Νο2: *(Κομπιάζει, ξεροκαταπίνει, είναι νευρικός.)*

Εργάτης Νο1: Λέγε γαμώτο, τι συμβαίνει; Σε λίγο θα ξεινήσει και ο ποιοτικός έλεγχος, θα κατέβει κάνα αφεντικό και τότε είναι που δε θα μπορείς να βγάλεις κιχ. Λάλα το λοιπόν γιατί με κουράζεις.

Εργάτης Νο2: Πέθανε.

Εργάτης Νο1: Ποιός ρε; Το παιδί; Μίλα το Μπαγκλαντές σου μέσα.

Εργάτης Νο2: Ο 3, ο Πακιστανός μας, και το παιδί του. Και οι δύο.

Εργάτης Νο1: Τι λες μη σε πλακώσω. Πού το ξέρεις; Πότε; Γιατί δεν μας ενημέρωσε κανείς εδώ μέσα; Αλλά τι ρωτάω και εγώ.

Εργάτης Νο2: Κρυφάκουσα, χθες, τα μικρότερα αφεντικά, αναστατωμένοι και οι τέσσερις είχαν έρθει εδώ να βρουν πώς θα το κουκουλώσουν. Χθες πέθανε, χθες το μάθανε. Για εμάς μη περιμένεις να σταλεί καμιά επιστολή θρήνου, άλλαζε πλευρό.

Εργάτης Νο1: Εσύ τι γύρευες εδώ και μάλιστα Κυριακή;

Εργάτης Νο2: Βλέποντας ότι φοβάστε όλοι και κυρίως εσύ, να οργανώσουμε το σχέδιο αναζωπύρωσης του αίματος μας, κατάλαβα ότι έπρεπε να βρω τη

λύση μόνος μου, και μονάχα εδώ και μόνος μου θα μπορούσα να συγκεντρωθώ.

Εργάτης Νο1: Και βρήκες τους συντονιστές.

Εργάτης Νο2: Ακριβώς.

Εργάτης Νο1: Και άκουσες όσα άκουσες.

Εργάτης Νο2: Ναι, όλο το βράδυ φώναζαν και προβληματίζονταν. Τώρα που άρχισε να ξημερώνει κατέβηκα και εγώ να πιάσω το πόστο μου. Οι υπόλοιποι εργάτες είναι εδώ;

Εργάτης Νο1: Ναι, όλοι. Λες και υπάρχει επιλογή να μην είναι, θα τους γδάρει ο άλλος. Ρε τον μαύρο τον Πακιστανό, γαμώτο, μας την έκανε! Γιατί γαμώτο; Νέο παιδί και η κόρη του 15χρονών το κορίτσι. Δε θα ξεχάσω ποτέ πόσο όμορφη ήταν.

Εργάτης Νο2: Εκείνη τη φωτογραφία της λες! Πάντα φυλαχτή στην κωλότσεπη σ' εκείνο το βρώμικο και χλιοφορεμένο τζιν παντελόνι του.

Εργάτης Νο1: Με τι περηφάνια μας την είχε δείξει την πρώτη φορά... Θυμάσαι;

Εργάτης Νο2: Ναι, και μετά μας την έδειχνε με την ίδια περηφάνια και χαρά κάθε μέρα, κάθε πρωί. Τελευταία είχε σταματήσει να το κάνει και το συνειδητοποιώ τώρα.

Εργάτης Νο1: Ήθελε να γίνει δασιάλα, όπως ήθελε και ο Πακιστανός για τον εαυτό του. Αρχίδια τώρα, όνειρα αρχίδια φίλε μου. Και εγώ θέλω να πάω μια μέρα σ αυτό το Παρίσι. Να ταξιδέψω, το μόνο «ταξίδι» που έχω κάνει, Αλβανία-Ελλάδα. Άντε γεια και εγώ, εδώ δεν έχω αίμα. Ποια Παρίσια; Προλαβαίνουμε ρε φίλε να σώσουμε τίποτα; Για τον Πακιστανό, στη μνήμη του και της κόρης του.

Εργάτης Νο2: Δε ξέρω. Θα προσπαθήσουμε όμως. Αυτό το οφείλουμε και στον Πακιστανό και σε μας.

Εργάτης Νο1: Ωραία. Καλύτερα τώρα παρά ποτέ, κακώς δεν σε άκουσα τότε. Ό,τι προλαβαίνουμε όμως τώρα. Θα το πούμε και στους άλλους θα το μάθουν όλοι για τον Νο3. Να μην υπάρξει άλλος να πεθάνει έτσι.

Εργάτης Νο2: Λοιπόν. Όσο ήμουν μόνος χθες, ένα πράγμα σιέφτηκα. Κι ό,τι γίνει.

Εργάτης Νο1: Μπράβο ρε. Τι;

Εργάτης Νο2: Η επιτυχία διαδόθηκε μέσα από την τηλεόραση, η τηλεόραση έκανε γνωστή τη «FrauLa» και τη «fraulitsa», άρα και η τηλεόραση θα κάνει γνωστό ότι αυτό το αγαπημένο μπαλάκι είναι τελικά ποτισμένο με το αίμα μας.

Εργάτης Νο1: Εντάξει δεν γίνεται τώρα αυτό και το ξέρεις πολύ καλά. Να πάμε εμείς κόντρα στα κανάλια. Και στην εταιρία και στο αφεντικό και κόντρα σ αυτό που λένε τα κανάλια.

Εργάτης Νο2: Είναι το μόνο που έχουμε.

Εργάτης Νο1: Και το μόνο που δεν αντέχουμε. Δε θα μας πιστέψει κανείς. Ξέρεις πόσο αγαπάει ο κόσμος τα κανάλια; Εμένα η μάνα μου δεν έχει καλύτερη φίλη, μόνο την τηλεόραση.

Εργάτης Νο2: Σιέψου εσύ Αλβανέ τότε τίποτα καλύτερο. Ετοιμάζονται τα αφεντικά να βγάλουν τη νέα σειρά παραγωγής, είναι τόσο ανάρπαστο αυτό το μπαλάκι που θα βγει και νέα σειρά σε αναβαθμισμένη εκδοχή. Ξέρεις τι σημαίνει αυτό;

Εργάτης Νο1: Αίμα, νέο αίμα.

Εργάτης Νο2: Ακριβώς, νέο αίμα για εκείνους και βασικά για εκείνο. Αίμα για το μεγάλο και αχόρταγο αφεντικό. Για εμάς εξάντληση. Πάλι. Τουλάχιστον να στείλουμε μια επιστολή, σα δελτίο τύπου πώς τα λένε, ένα γράμμα στις τηλεοράσεις να λέει το και το. Θα ρισκάρουμε. Μπορεί και να μας πιστέψουν.

Εργάτης Νο1: Μπορεί και όχι, χαίρω πολύ. Ποιός θα πιστέψει εμάς; Που καλά-καλά δεν έχουμε όνομα, ταυτότητα, τίποτα. Μόνο αριθμοί είμαστε και θα πιστέψουν εμάς... Έχεις αποτρελαθεί;

Εργάτης Νο2: Ίσως έφτασε η στιγμή να λάμψει και το δικό μας άστρο.

Εργάτης Νο1: Ναι κορόιδευε τώρα.

Εργάτης Νο2: Εγώ σοβαρά μιλάω, ήρθε η ώρα να ακουστούμε επιτέλους και εμείς. Ακόμα και να μη μας πιστέψουν, ένας ντόρος θα γίνει, θα γλιτώσουμε λίγο χρόνο. Αυτά τα κανάλια όλο κουτσομπολιά κάνουν, και μόνο να μπουν στη διαδικασία να ανησυχήσουν είναι καλό για εμάς. Γράφουμε το γράμμα, βάζουμε τους αριθμούς όλων των εργατών εδώ μέσα και το αφήνω εγώ αύριο κίολας έξω από Το κανάλι που είναι κοντά.

Εργάτης Νο1: Κάτσε, μια στιγμή, οι υπόλοιποι συμφωνούν; Πώς θα βάλουμε τους αριθμούς τους έτσι απλά, πρέπει να τους ρωτήσουμε.

Εργάτης Νο2: Φυσικά και θα τους ρωτήσουμε. Θα το αναλάβεις εσύ, και θα δεις όλοι θα συμφωνήσουν να μπει ο αριθμός τους. Πέθανε ένας από εμάς, ένας αδελφός, αν αυτός δεν είναι λόγος να βάλουν τον νούμερο τους, τότε ποιος; Μόλις πάνε το διάλειμμα για εκείνο το ένα λεπτό τουαλέτα στα πλαστικά τους μπουκαλάκια, μίλα τους, θα είναι όλοι μαζεμένοι.

Εργάτης Νο1: Έχεις δίκιο. Για τον αδελφό μας. Δεν ήταν συνάδελφος, ήταν αδελφός έχεις δίκιο. Πάω να τους μιλήσω.

Εργάτης Νο2: Μένω εδώ, να φυλάω μη τυχόν και έρθει κανείς. Πιάσε τους έναν-έναν.

Εργάτης Νο1: *απευθύνεται στους υπόλοιπους εργάτες στο χώρο παραγωγής:*

Αν και εσύ αναρωτηθείς, ποιός στα αλήθεια είσαι
και τι θα γίνεις μόλις φύγεις,
έλα αδελφέ μου εδώ, να συμπληρώσεις τον δικό σου αριθμό.

Ξέρω πως φοβάσαι, αλλά μη διστάσεις
την κατάντια σου
να αλλάξεις.

Χάσαμε έναν αδερφό, για μας νούμερο μοναδικό.
Έμεινε δίχως αίμα, ζούμε στο ίδιο ψέμα.

Κι αν δεν έχει σημασία τώρα, πίστεψε με θα έρθει η ώρα.
Στην μπουκάλα σου τελειώνει το αίμα που σε ζώνει.
Βάλε την υπογραφή, να γλιτώσεις το κλουβί.

Κελί μας, κατέληξε, η ζωή μας.
Τα πουλιά που κελαηδάνε, βαλαν τα φτερά τους και πετάνε.
Κοίταξε τα πως αντέχουν, και τα αίματα τους δεν τους τρέχουν.

Όταν την ματωμένη είδηση τους πούμε, ντόρος θα ξεσπάσει και το κλουβί μας
δω να σπάσει.

8^η σκηνή

Χώρος εργοστασίου/ παραγωγής, οθόνη τηλεόρασης. Έκτακτο δελτίο ειδήσεων.

Παρουσιάστρια: Κυρίες και κύριοι, διακόπτουμε τη ροή του προγράμματος μας με μια έκτακτη είδηση. Στο παράλογο σύμπαν που ζούμε εν μια νυκτί και για άγνωστο προς το παρόν λόγο οι εργατές του εργοστασίου «FrauLa», της εταιρείας κολοσσό που άλλαξε σωρηδόν τις ζωές όλων μας, ...ξεσηκώθηκαν! Άκουσον-άκουσον! Ξεσηκώθηκαν και απορίας άξιο πώς ακριβώς τα κατάφεραν, ισχυρίζονται μέσω επιστολής που απέστειλαν στο Κανάλι μας, ότι η μπαλίτσα «fraulitsa» είναι ποτισμένη με το αίμα τους. Όλα αυτά, ενώ είναι θέμα ωρών, λεπτών ίσως και δευτερολέπτων να βγει η νέα κι ακόμα πιο εξελιγμένη σειρά παραγωγής της αντί-στρες φραουλένιας μπάλας που όλοι λατρεύουμε να ζουλάμε. Μείνετε συντονισμένοι για εξελίξεις.

Εργάτης Νο2: Να τη. Η πρώτη βόμβα έσκασε! Τα κατάφερες και, μπράβο.

Εργάτης Νο1: Τα καταφέραμε θες να πεις.

Εργάτης Νο2: Το κείμενο σου ήταν εξαιρετικό, δεν είναι εύκολο με δυο λόγια να πείσεις τόσο κόσμο. Όπως και εσύ κι εγώ μαζί δηλαδή, έτσι κι εκείνοι φοβούνται. Δεν είναι εύκολο τίποτα και ειδικά εδώ μέσα. Με ένα αφεντικό που ελέγχει τα πάντα και χειραγωγεί τους πάντες μαζί με τα τσιράκια του. Το λογικό είναι να φοβάσαι. Δεν πρέπει όμως και το απέδειξες και με το παραπάνω.

Εργάτης Νο1: Τίποτα δεν έκανα και τίποτα δεν κατάφερα. Εσύ με ξεκούνησες και μετά όλοι μαζί κάναμε αυτό το πρώτο βήμα, να μάθει ο κόσμος. Να ακουστεί λίγο κάτι κι από εμάς, κι όχι μόνο η φωνή του Μεγάλου αφεντικού.

Εργάτης Νο2: Και είδες πόσος χρόνος χρειάστηκε ώστε να ειπωθεί κάτι και για μας. Έχει καιρό πια που στείλαμε την επιστολή.

Εργάτης Νο1: Ναι όπως είχα πει, δεν θα μας πίστευε κανείς.

Εργάτης Νο2: Ήλιζα να προλάβουμε την κυκλοφορία της νέας σειράς, να γλιτώναμε λίγο αίμα ακόμα. Εξαντληθήκαμε κι άλλο με το νέα παραγωγή. Κάλλιο αργά παρά ποτέ όμως που λένε και εδώ. Μια γριά μου το έμαθε αυτό σε μια στάση λεωφορείου, καλή φράση, σου δίνει κίνητρο.

Εργάτης Νο1: Εντωμεταξύ πότε θα κυκλοφορήσει στον κόσμο μάθαμε;

Εργάτης Νο2: Όχι, τελευταίοι όπως πάντα, κι αν προλάβουμε να μάθουμε και δεν έχουμε εξαντληθεί ολικά κι εμείς.

Εργάτης Νο1: Αντέχεις;

Εργάτης Νο2: Ναι, αλλά δεν ξέρω για πόσο ακόμα. Εσύ;

Εργάτης Νο1: Όχι. Νιώθω κι άλλο την κούραση, νιώθω βασικά λες και δεν είμαι εγώ, σαν φάντασμα, σαν να μην υπάρχει τίποτα μέσα μου. Λευκό σεντόνι. Πρέπει να ελέγξουμε τα επίπεδα αίματος μας στις μπουκάλες μας.

Παρουσιάστρια: Μια ώρα μετά διακόπτουμε και πάλι. Δεν έχει μια ώρα η κυκλοφορία, το λανσάρισμα της νέας σειράς αντί-στρες φράουλας μπαλάκι. Θα έλεγε κανείς πόσο συναρπαστικά ενθουσιασμένος είναι! Όμως, κυρίες και κύριοι... δεν θα το πιστέψετε! Προσοχή! Εφιστούμε την Προσοχή σας!

Εργατολόγος: Η νέα σειρά είναι αιμοβόρα! Στάζει αίμα η νέα «fraulitsa»!

Ψυχολόγος: Μην την αγγίζετε και μη τη ζουλάτε. Προσοχή, παρακαλούμε πολύ. Η ένωση ψυχολόγων κάνει σύσταση για συνετή χρήση, και απαλό ζούληγμα μέχρι να καταλάβουμε όλοι μας τι ακριβώς συμβαίνει.

Ρεπόρτερ: Είναι επικίνδυνη! Αίμα εκρήγνυται στα χέρια των ανυποψίαστων και αγχωμένων εργαζομένων του δυτικού κόσμου καθώς χρησιμοποιούν το μπαλάκι του οποίου την ανανεωμένη εκδοχή ανυπομονούσαν να κρατήσουν και να ζουλήξουν με μανία όλοι. Η σύγχυση δείχνει να μας χτυπάει ξανά την πόρτα.

Παρουσιάστρια: Σύγχυση, στρες και αίματα.

Ρεπόρτερ: Ακριβώς Παρουσιάστρια, το ρεπορτάζ λέει πως η νέα σειρά παραγωγής της «fraulitsas» που έχει μόνο μια ώρα που κυκλοφόρησε, σιορπάει αίμα. Με κάθε ζούληγμα, πετάγεται και αίμα. Αίμα των εργατών.

Εργατολόγος: Εργατικό αίμα, είναι το σωστότερο, επιτρέψτε μου κυρία Ρεπόρτερ.

Ρεπόρτερ: Πείτε το όπως θέλετε. Σημασία έχει ότι με το νέο λανσάρισμα οι φανατικά ενθουσιασμένοι καταναλωτές έσπευσαν να προμηθευτούν την ανανεωμένη φραουλένια αντι-στρες μπάλα και αντί για έξτρα δόση γαλήνης και ηρεμίας έχουν γεμίσει αίματα. Λίγο πριν βγούμε στον αέρα ο κύριος Σπιτονοικοκύρης δήλωσε απαξιωτικά αηδιασμένος και απογοητευμένος από τη «FrauLa» και εκπροσωπώντας το πλήθος του κόσμου ισχυρίστηκε πως θα σαμποτάρουν το προϊόν μιας και σίγουρα θα βρεθεί κάποια αντίστοιχη μπάλα από άλλη εταιρεία.

Εργατολόγος: Πρακτικά αδύνατο να συμβεί αυτό βέβαια ενημερώστε τον κ. Σπιτονοικοκύρη του ρεπορτάζ, διότι η «FrauLa» τους κρατάει στο χέρι. Και ξέρετε γιατί; Η «FrauLa» είναι η αποκλειστική κάτοχος της συνταγής της επιτυχίας. Βγήκαν και κυκλοφορούν πολλές απομιμήσεις. Συνηθισμένα πράγματα. Το ξέρετε όμως και εσείς. Η «FrauLa» κατάφερε να κυριαρχήσει, να μονοπωλήσει και να εξαρτώνται όλοι από εκείνη και την πατέντα της. Σαγήνεψε τους πάντες, όπως μια γοητευτική γυναίκα που κανείς δε μπορεί να αντισταθεί στο πέρασμά της.

Ψυχολόγος: Μη ξεχνάμε και το συναισθηματικό δέσιμο. Πόσο δύσκολο να αποχωριστείς κάποιον ή κάτι που σε εξουσιάζει τόσο έντονα. Η «fraulitsa» ενεργοποίησε και κατέκτησε όλες τις αισθήσεις, από τη μυρωδιά της μέχρι τη χαριτωμένη όψη της. Κατάφερε να συνδέσει σε απόλυτη αρμονία καρδιά και εγκέφαλο. Ζουλούσες με τη λογική σου και ξε-αγχωνόσουν με την ψυχή σου.

Παρουσιάστρια: Και τώρα ξαφνικά καλούμαστε να ξεχάσουμε όσα μας έμαθε. Όλα όσα μαζί της κατακτήσαμε. Μου φαίνεται αδιανόητο να συμβεί αυτό και γιατί...; Για λίγο αίμα.

Ρεπόρτερ: Λίγο αίμα των εργατών, συγκεκριμένα.

Εργατολόγος: Εργατικό αίμα, μη ξεχνιόμαστε.

9^η Σκηνή

Γραφείο μεγάλου αφεντικού, έξαλλος με το σκάνδαλο που έχει ξεσπάσει καλεί σε σύσκεψη τους τέσσερις συντονιστές.

Το μεγάλο αφεντικό: Είστε γελοίοι. Πώς τα καταφέρατε έτσι μου λέτε; Οι ανόητοι εργάτες που τους κάναμε ό,τι θέλαμε κατάφεραν να μας βγουν κι από πάνω. Δεδουλεμένοι χρωστούμενοι μισθοί, εξάντληση, αίματα, θάνατοι ανοησίες... Σκάνδαλο λέει άνευ προηγουμένου η εκμετάλλευση εδώ μέσα, που σας έχω όλους στα πούπουλα. Σας φροντίζω και σας αγαπάω λες και έχουμε ερωτικό δεσμό. Σας έλειψε ποτέ τίποτα; Όχι πείτε μου άχρηστοι όλοι. Τέτοιο καλοσυνάτο, γλυκό, τσαχπίνικο, να σας κάνει όλες τις χάρες αφεντικό πού θα βρείτε; Πείτε μου.

Αρχισυντονιστής: Έχεις δίκιο μεγάλο μας αφεντικό, εγώ δεν μπορώ να καταλάβω πως μας ξέφυγε. Λειτουργούσαν όλα ρολόι.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Τικ-τοκ, τικ-τοκ.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Τακτ-τακτ, τικ-τοκ. Ρολόι όμως. Και έτσι δούλευαν και εκείνοι οι εργάτες όλοι. Συγχρονισμένοι και καθόλου ταλαιπωρημένοι.

Διευθυντής Παραγωγής: Παρατεταγμένα νούμερα στη σειρά, πήγαιναν όλα άψογα.

Το μεγάλο αφεντικό: Θέλετε να με εννευρίσετε περισσότερο από ότι είμαι έτσι; Να ταραχτούν κι άλλο οι ορμόνες μου; Αυτό θέλετε. Συγχρονισμός και κουραφέξαλα αγαπητοί. Τικ-τοκ, τακτ-τακτ. Εν συντομία, επειδή με κουράσατε, απολύεστε όλοι.

Αρχισυντονιστής: Τι πράγμα;

Το μεγάλο αφεντικό: Αυτό που άκουσες. Ανάγκη σας έχω νομίζεις. Έδιωξα όλα αυτά τα εξαντλημένα εργατάκια και θα κάτσω μαζί σας; Τρελάθηκα μήπως και δεν το ξέρω; Φύγετε και αφήστε με στην ησυχία μου. Να περάσω λίγο χρόνο με τον εαυτό μου.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Μισό λεπτό. Εγώ μαζί σου καλό μας αφεντικό. Καλά έκανες και έδιωξες όλους αυτούς τους βρωμιάρηδες εργάτες. Και εμάς

φώναξέ μας και μάλωσέ μας όσο θες, όμως όχι και να μας απολύσεις. Δεν θα το αντέξω.

Διευθυντής Παραγωγής: Κανείς μας.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Είμαστε εθισμένοι στην εξουσία σου. Δεν γίνεται να μας διώξεις έτσι απλά.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Δεν γίνεται απλά.

Το μεγάλο αφεντικό: Όλα γίνονται και αυτά που λέτε τώρα να τα σκεφτόσασταν πριν φτάσουμε σ' αυτό το σημείο. Ο κόσμος που μ' ανέδειξε, που μ' έκανε άρχοντα, τώρα μου γυρίζει την πλάτη. Αν και σίγουρα δε θα αντέξουν για πολύ μακριά μου, κι ούτε και μακριά από τη «fraulitsa» τους. Σύντομα θα την αναζητήσουν. Σ' αντίθεση μ' εσάς, που δε σας ξέρει κανείς κι ούτε σας αναζητά και μου θέλετε κιόλας να μείνετε εδώ. Ούτε για ανέκδοτο δεν περνάνε όσα λέτε.

Διευθυντής Παραγωγής: Εμείς αναγνωρίζουμε τα λάθη μας και μιλάμε σοβαρά, εσένα θέλουμε για αφεντικό και κανέναν άλλο. Να είσαι το μοναδικό αφεντικό μας, όσο σκληρά κι αν μας φέρεσαι.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Το καλό μας αφεντικό.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Το χρυσό μας αφεντικό. Σ αγαπάμε αφεντικό κι εγώ σας ταλαιπωρείς.

Το μεγάλο αφεντικό: Είστε χάπατα, βλάκες και εγώ τέτοιους σαν κι εσάς στη δούλεψή μου δεν τους θέλω, ούτε πέφτω με τα γλιτσερά σας γλυκόλογα, δε ντρέπεστε. Η «FrauLa» έχει πια απύθμενα κέρδη και ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Πως εγώ δεν σας έχω καμία ανάγκη. Δεν κλείνει η «FrauLa», απλά θα σταματήσει η κυκλοφορία της αντί-στρες «fraulitsas». Και μπορεί να θλίβομαι που θα αναγκαστώ να σταματήσω την παραγωγή της, εσείς όμως μου είστε παντελώς άχρηστοι. Μια χαρά θα μείνω εδώ ολομόναχος με το τόσο αίμα που έχω συλλέξει και διατηρώ. Μαζί και μ' ό,τι απέμεινε από τα δικά σας. Άντε φευγάτε σας λέω και μη σας ξαναδώ μπροστά μου. Αφήστε με να απολαύσω όλα αυτά που με κόπο κατέκτησα, αφήστε με να χαρώ.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Τακτ-τακτ.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Τικ-τοικ.

Διευθυντής Παραγωγής: Εγώ δεν ήθελα να απολυθώ.

Αρχισυντονιστής: Εγώ μονάχα να παραιτηθώ.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Μας διώχνει όμως Το μεγάλο μας αφεντικό. Μου είναι δύσκολο να το υποστώ αυτό.

Δεξί χέρι αρχισυντονιστή: Αντίο, καλό αφεντικό. Ό,τι κι αν πιστεύεις εγώ σ αγαπώ και πάντα θα σ εξυμνώ.

Αντίο.

Αποχωρούν οι 4 συντονιστές, μένει μόνο Το μεγάλο αφεντικό αρχίζοντας να απολαμβάνει το αίμα των υπαλλήλων του.

10^η σκηνή

Χώρος εξωτερικό και εσωτερικό του εργοστασίου/εταιρείας.

Ακούγονται φωνές. Εξαγριωμένο πλήθος έχει αποφασίσει να εισβάλει στο εργοστάσιο, προκειμένου να βρει έστω κι ένα δείγμα από τη δόση της αντί-στρες fraulitsas. Θυμωμένοι, και ταυτόχρονα αγχωμένοι λόγω έντονου στρες διαμαρτύρονται και φωνάζουν συνθήματα.

Άνθρωπος πλήθους Νο1: Μια «FrauLa» μας έσωσε από του στρες το άγχος, η «fraulitsa» μας γαλήνεψε της ψυχούλας μας το πάθος.

Άνθρωπος πλήθους Νο2: Ξάφνου μας την φέρανε, με αίματα βαμμένη, μα εμείς δεν είμαστε καθόλου πια βλαμμένοι.

Άνθρωπος πλήθους Νο3: Τη δόση μας να λάβουμε απόψε εδώ ζητάμε. Να πάμε στη δουλίτσα μας να μη σας τυραννάμε.

Άνθρωποι του πλήθους Νο1, Νο2, Νο3: (συγχρονισμένα)

«Θέλουμε πίσω τη fra-u-li-tsa!»

«Ανοίξτε να μπούμε, τη φραουλένια δόση μας να βρούμε!»

«Κάτω Το-μεγάλο αφεντικό!»

Βλέποντας ότι κανείς δεν τους δίνει σημασία, ένας από το πλήθος των φωνών σπάει τα συρματοπλέγματα και καταφέρνει να σπάσει την κλειδαριά της εξώπορτας του εργοστασίου. Στο ισόγειο, βρίσκεται το μεγάλο αφεντικό με τη μουσική στη διαπασών να γελάει εκστασιασμένο πάνω στην παραζάλη του. Μονολογεί:

Το μεγάλο αφεντικό: Τα κατάφερα. Μπορεί να έμεινα μόνος, απόλαυση όμως η μοναξιά! Ειδικά όταν τη συνοδεύεις με το καλύτερο ποτό! (γελάει) Ανόητα μικρά εργατικά ανθρωπάκια. Τι καταλάβατε που φοφήσατε; Εγώ εδώ, ζωντανός, όρθιος κι απολαμβάνω! Όπως πάντα θα απολαμβάνουμε εμείς τα αφεντικά. Έδιωξα και τους άλλους τέσσερις, τα ρεμάλια αυτά, τους συντονιστές... αποσυντονιστές ήταν αυτοί! Τα έκαναν όλα σαν τα μούτρα τους. Τώρα όμως ησυχία. Και τι ησυχία. Πόσο ευλογία αυτή η ησυχία, δίχως τις ενοχλητικές παραφωνίες τους! Μόνο η αγαπημένη μου μουσική, χαϊδεύει τα αυτιάκια μου. Ευλογία! (γελάει)

Δεν έχει αντιληφθεί τίποτα απ' όσα γίνονται απ' έξω ώσπου εμφανίζονται τρεις άνθρωποι από το πλήθος. Νομίζει ότι είναι τοπικοί άρχοντες που ήρθαν να τον συγχαρούν και να τον πάρουν σε ταξίδι αναψυχής. Τους υποδέχεται.

Το μεγάλο αφεντικό: Καλοί μου φίλοι και καλές μου φίλες, περάστε, καλωσορίσατε στο γλέντι μου εδώ, έχω φίνο κέρασμα. Κρασί από εργατικό αίμα. Κοπιάστε! *(παράλληλα εξακολουθεί να ακούγεται η μουσική)* Πάντα μου άρεσε να καλώ κόσμο και να προφέρω την πρόπουσα περιποίηση.

Άνθρωπος πλήθους Νο1: Τι λέει ο ανώμαλος;

Άνθρωπος πλήθους Νο2: Δεν τον βλέπεις; Είναι σε σύγχυση. Εδώ το παίζει νοικοκυρά, θέλει να μας φιλέψει κιόλας.

Άνθρωπος πλήθους Νο3:Ει, θείο! Τι φίλες και γλέντια μας τσαμπουνάς; Τέλειωσες, ξόφλησες, είσαι πεταμένος πώς το λένε;

Το μεγάλο αφεντικό: Ελάτε καλοί μου, έχουμε και φοντάν!

Άνθρωπος πλήθους Νο1: Μιλάμε τα έχει παίζει τελείως. Τι χάλια, τι παρακμή, νομίζει ότι ζει και μεγαλεία.

Άνθρωπος πλήθους Νο3: Φοντάν. Εδώ είναι μες τα μπουκάλια αίμα και σου λέει για φοντάν...ρε το αφεντικό!

Άνθρωπος πλήθους Νο2: Ευτυχώς δεν τα έχει πει όλα! Ας πάρουμε όσα προλαβαίνουμε, μη τυχόν συνέλθει κιόλας.

Τότε ξεκινάνε να διασώζουν όσα μπουκάλια αίμα απέμειναν, βγάζοντάς τα έξω στο πλήθος. Ταυτόχρονα Το μεγάλο αφεντικό, τραγουδάει, συνεχίζει να πίνει και φαίνεται πως σιγά-σιγά καταρρέει, έρχεται το τέλος του.

Το μεγάλο αφεντικό:

Τι ωραία που ναι εδώ.

Τόσο αίμα έχω να πιω.

Το μεγάλο σας αφεντικό.

Ούτε θέλω να το μοιραστώ,

πίνω μόνο μου εγώ.

Αίμα γλυκό, εργατικό, απολαυστικό.

Αίμα για τ' αφεντικό.

Πεθαίνω να το πιω.

Πεθαίνω να ζω.

Πεθαίνω.
Σας αγαπώ.

Πάνω στους τοίχους του τραγουδιού πεθαίνει. Ακούγεται ο λυγμός της κατάρρευσής του, της απομυθοποίησής του.

Άνθρωπος πλήθους Νο3: Τι να συνέλθει; Ορίστε πέθανε. Ψόφος το μεγάλο αφρεντικό. Πάπαλα.

Άνθρωπος πλήθους Νο2: (σοκαρισμένος): Δηλαδή ΠΕ-ΘΑ-ΝΕ;

Άνθρωπος πλήθους Νο1: Δηλαδή πέθανε!

Άνθρωπος πλήθους Νο3: Άιντε χαϊβάνια κι εσείς πιστέψτε το! Πέθανε, ψόφησε, όπως θέλετε πείτε το! Μας άφησε χρόνους θα λέγανε οι πιο ποιητές, αλλά εμείς δεν είμαστε για ποίηση και σαχλαμάρες τώρα. Πάμε έχουμε σοβαρές δουλειές.

Άνθρωπος πλήθους Νο1: Σωστά, το αίμα πρέπει να γυρίσει!

Άνθρωπος πλήθους Νο2: Το αίμα πρέπει να γυρίσει. Επιστροφή αίματος.

Άνθρωπος πλήθους Νο3: Ναι, σιγά μην ανακυκλωθεί κιόλας. Θα αναγεννηθούν! Ανανέωση χρειάζεται. Νέο Αίμα.

Παίρνουν τα εναπομείναντα μπουκάλια αίμα, βρίσκουν τους εργάτες λίγο παραέξω από το εργοστάσιο και τους επαναφορτίζουν. Οι εργάτες ζυπνάνε.

Εργάτης Νο1: Ξύπνησα; Ποιος μας ξύπνησε;

Εργάτης Νο2: Είμαστε ζύπνιοι;

Εργάτης Νο1: Έτσι νομίζω κι εγώ.

Εργάτης Νο2: Δηλαδή ζούμε;

Εργάτης Νο1: Ναι, μάλλον.

Εργάτης Νο2: Ζούμε αδελφέ, σ ακούω και σε βλέπω, βλέπω κι άλλο κόσμο τριγύρω μου. *(κοιτάει προς το κοινό αλλά και προς τους υπόλοιπους εργάτες που ξυπνάνε και εκείνοι σγά-σιγά).*

Εργάτης Νο1: Ξανά-ζούμε μάλλον.

Εργάτης Νο2: Είμαστε ολοζώντανοι.

Εργάτης Νο1: Είμαστε όλο ζωή.

Στο μεταξύ έχει καταφέρει να επανέλθει μόνο το Αριστερό χέρι του διευθυντή παραγωγής από τους τέσσερις συντονιστές. Οι άλλοι τρεις πέθαναν οριστικά. Ξυπνάει το Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Κάνετε λάθος αγαπητοί, ούτε στα όνειρα σας.

Εργάτης Νο1: Ονειρευόμαστε;

Εργάτης Νο2: Ποιος είσαι εσύ;

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Είμαι το Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής. Με ξεχάσατε κιόλας; Δεν ονειρεύεστε. Μπορεί να πέθανε το καλό μας το αφεντικό, μαζί του κι οι υπόλοιποι τρεις συνάδελφοί μου, όμως εγώ για κάποιο λόγο σώθηκα. Όχι τυχαία. Ήμουν έξυπνος και κατάφερα να κρατάω πάντα δυνάμεις και τελικά σώθηκα. Αυτοί αποτελούν παρελθόν πια. Το παρόν είμαι όμως εγώ.

Εργάτης Νο1: Εσύ. Σώθηκες κι εσύ. Το παρόν είμαστε εμείς.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Εγώ κι εσείς.

Εργάτης Νο2: Εμείς, μαζί, ζωντανοί. Ξυπνάνε κι οι υπόλοιποι εργάτες δεξ τους.

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής: Τους βλέπω. Βλέπω όμως και τα ρούχα του αφεντικού μας. Τα καλόγουστα αυτά ρούχα. Είχε φετίχ με τα

ακριβά ρούχα. Είναι κρίμα να μείνουν αναξιοποίητα. Ελάτε μαζί κι εσείς να τα φορέσουμε, να με βοηθήσετε να τα φορέσουμε.

Το Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής κατευθύνεται προς τη μεριά των ρούχων του μεγάλου αφεντικού. Σιγά-σιγά τα φοράει.

Εργάτης Νο1: Όχι βέβαια.

Εργάτης Νο2: Το είπες κι ο ίδιος. Δεν ονειρευόμαστε. Ίσως εσύ να ονειρεύεσαι, κάτι που ποτέ δεν κατάφερες κι ούτε πρόκειται.

Εργάτης Νο1: Εμείς θα μείνουμε εδώ, μαζί με τους άλλους. Εσύ πήγαινε όπου θες και ντύσου όπως θες.

Εργάτης Νο2: Εμάς δεν μας ένοιαζαν ποτέ αυτά. Μας νοιάζει μόνο που είμαστε ζωντανοί.

Εργάτης Νο1: Ζωντανοί, με το αίμα μας στη θέση του. Ξυπνήσαμε επιτέλους!

Εργάτης Νο2: Ξυπνήσαμε!

Οι εργάτες δεν ακολουθούν. Το Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής, φορεμένο με τα ρούχα του μεγάλου αφεντικού, μόνο, μονολογεί:

Αριστερό χέρι διευθυντή παραγωγής:

Πήγα και φόρεσα αυτό που δε μ' ανήκει.

Ήρθε η ώρα να πληρώσω τη δική μου καταδίκη.

Αριστερό χέρι σε αλλόκοτο μανίκι.

Έμεινα δίχως δεκανίκι.

Οι εργάτες Νο1 και Νο2 (συγχρονισμένα):

Δεν σου ανήκει η φορεσιά!

Έχε γεια!

Τώρα πια δε σε ακούμε!

Τώρα πια δε σε θρηνούμε!

Χάθηκες στου αφεντικού σου τη στολή!

Δε μας πήρες όπως ήθελες μαζί.

Τώρα πλέον δε θρηνούμε!
Τώρα πλέον ζούμε!

ΤΕΛΟΣ